

اولین مأموریت برنابا و شاول

¹ و در کلیسای که در آنطاکیه بود، انبیا و معلّم چند بودند، برنابا و شمعون ملقب به نجر و لوقیوس قیروانی و مناحم برادر رضاعی هیرودیس تترارخ و شاول.² چون ایشان در عبادت خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح القدس گفت: برنابا و شاول را برای من جدا سازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن خوانده‌ام.³ آنگاه روزه گرفته و دعا کرده و دستها بر ایشان گذارده، روانه نمودند.

برنابا و شاول در قبرس

⁴ پس ایشان از جانب روح القدس فرستاده شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه دریا به قیّرس آمدند.⁵ و وارد سلاامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و یوحنا ملازم ایشان بود.⁶ و چون در تمامی جزیره تا به پافس گشتند، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر و نبی کاذب بود یافتند که نام او بازیشوع بود.⁷ او رفیق سترجیوس پولس والی بود که مردی فهیم بود. همان برنابا و شاول را طلب نموده، خواست کلام خدا را بشنود.⁸ اما علیمان، یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه اسمش همچنین می‌باشد، ایشان را مخالفت نموده، خواست والی را از ایمان برگرداند.⁹ ولی شاول که پولس باشد، پر از روح القدس شده، بر او نیک نگریسته،¹⁰ گفت: ای پر از هر نوع مکر و خباثت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از منحرف ساختن طُرُق راست خداوند؟¹¹ الحال دست خداوند بر توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید. که در همان ساعت، عشاوه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب می‌کرد.¹² پس والی چون آن ماجرا را دید، از تعلیم خداوند متخیر شده، ایمان آورد.

پولس و برنابا در انطاکیه پیسیدیّه

¹³ آنگاه پولس و رفقاییش از پافس به کشتی سوار شده، به پُرجه پمفلیه آمدند. اما یوحنا از ایشان جدا شده، به اورشلیم برگشت.¹⁴ و ایشان از پُرجه عبور نموده، به انطاکیه پیسیدیّه آمدند و در روز سبت به کنیسه درآمده، بنشستند.¹⁵ و بعد از تلاوت تورات و صُحُف انبیا، رؤسای کنیسه نزد ایشان فرستاده، گفتند: ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت‌آمیز برای قوم دارید، بگوید.

¹ وَكَانَ فِي أَنْطَاكِيَّةٍ فِي الْكَنِيسَةِ هُنَاكَ أَنْبِيَاءُ وَمُعَلِّمُونَ، بَرْنَابَا وَسَمِعْعَانُ، الَّذِي يُدْعَى نَجَرَ، وَلُوكْيُوسُ الْقَبْرَوَانِيُّ وَمَنَّاخُ، الَّذِي تَرَبَّى مَعَ هِيرُودُسَ رَئِيسِ الرُّبْعِ، وَشَاوُلُ.² وَبَيْنَمَا هُمْ يَخْدُمُونَ الرَّبَّ وَيَصُومُونَ قَالَ الرُّوحُ الْقُدُسُ: أَفْرِزُوا لِي بَرْنَابَا وَشَاوُلَ لِلْعَمَلِ الَّذِي دَعَوْنُهُمَا إِلَيْهِ.³ فَصَامُوا جِيئًا وَصَلُّوا وَوَضَعُوا عَلَيْهِمَا الْيَدَيَيْنِ، ثُمَّ أَطْلَقُوهُمَا.

شاول و برنابا في قبرس

⁴ فَهَذَانِ إِذْ أُرْسِلَا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ انْخَدَرَا إِلَى سَلُوكِيَّةٍ وَمِنْ هُنَاكَ سَافَرَا فِي الْبَحْرِ إِلَى قَيْرُسَ.⁵ وَلَمَّا صَارَا فِي سَلَامِيسَ تَادَبَا بِكَلِمَةِ اللَّهِ فِي مَجَامِعِ الْيَهُودِ، وَكَانَ مَعَهُمَا يُوَحْنَا خَادِمًا.⁶ وَلَمَّا اجْتَارَا الْجَزِيرَةَ إِلَى بَاْفُوسَ وَجَدَا رَجُلًا سَاجِرًا، نَبِيًّا كَذَّابًا يَهُودِيًّا، اسْمُهُ بَارْتِشُوعُ، كَانَ مَعَ الْوَالِي، سَرَجِيُوسَ بُولِسَ، وَهُوَ رَجُلٌ فَهِيمٌ، فَهَذَا دَعَا بَرْنَابَا وَشَاوُلَ وَالتَّمَسَ أَنْ يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ.⁸ فَقَاوَمَهُمَا عَلَيْهِ السَّاجِرُ، لِأَنَّهُ كَذَا يَتَرَجَّمُ اسْمُهُ، طَالِبًا أَنْ يُفْسِدَ الْوَالِي عَنِ الْإِيمَانِ.⁹ وَأَمَّا شَاوُلُ، الَّذِي هُوَ بُولِسُ أَيْضًا، قَامَتَلًا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَشَخَصَ إِلَيْهِ¹⁰ وَقَالَ: أَيُّهَا الْمُفْتَلِيُّ كُلُّ غِيْشٍ وَكُلُّ خُبْتٍ، يَا ابْنَ إِبْلِيسَ، بَا عَدُوُّ كُلِّ بَرٍّ، أَلَا تَرَا لِنَفْسِي سُبُلَ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمَةِ؟¹¹ فَإِلَّا هَذَا يَدُ الرَّبِّ عَلَيْكَ فَتَكُونُ أَعْمَى لَا تُبْصِرُ الشَّمْسَ إِلَى حِينٍ. فَبَيْنَ الْخَالِ سَقَطَ عَلَيْهِ صَبَابٌ وَطَلَمَهُ فَجَعَلَ يَدُورُ مُلْتَمِسًا مَنْ يَقُودُهُ بِيَدِهِ.¹² فَالْوَالِي جِيئًا، لَمَّا رَأَى مَا جَرَى، آمَنَ مُنْذِهِشَا مِنْ تَعْلِيمِ الرَّبِّ.

شاول الذي أصبح اسمه بولس عند اليهود في

أنطاكية بيسيديّة

¹³ ثُمَّ أَقْلَعَ مِنْ بَاْفُوسَ، بُولِسُ وَمَنْ مَعَهُ، وَأَتَوْا إِلَى بَرْجَةِ بَمْفِيلِيَّةٍ. وَأَمَّا يُوَحْنَا فَقَارَقَهُمْ وَرَجَعَ إِلَى أُورُشَلِيمَ.¹⁴ وَأَمَّا هُمْ فَجَاوَزُوا مِنْ بَرْجَةِ وَأَتَوْا إِلَى أَنْطَاكِيَّةٍ بَيْسِيدِيَّةٍ وَدَخَلُوا الْمَجْمَعَ يَوْمَ السَّبْتِ وَجَلَسُوا.¹⁵ وَبَعْدَ قِرَاءَةِ النَّامُوسِ وَالْأَنْبِيَاءِ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ رُؤَسَاءُ الْمَجْمَعِ قَائِلِينَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، إِنْ كَانَتْ عِنْدَكُمْ كَلِمَةٌ وَغُطَّ لِلشَّعْبِ فَقُولُوا.¹⁶ فَقَامَ بُولِسُ وَأَشَارَ بِيَدِهِ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِسْرَائِيلِيُّونَ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ اللَّهَ، اسْمَعُوا. إِلَيْهِ شَعْبُ إِسْرَائِيلَ هَذَا اخْتَارَ أَبَاءَنَا وَرَفَعَ الشَّعْبَ فِي الْغُرْبَةِ فِي أَرْضٍ مُصْرَ، وَيَذْرَاعُ مُزْتَفَعَةً أَخْرَجَهُمْ مِنْهَا.¹⁸ وَتَحَوُ مُدَّةً

¹⁶ پس پولس برپا ایستاده، به دست خود اشاره کرده، گفت: ای مردان اسرائیلی و خداترسان، گوش دهید! ¹⁷ خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگزیده، قوم را در غربت ایشان در زمین مصر سرافراز نمود و ایشان را به بازوی بلند از آنجا بیرون آورد. ¹⁸ و قریب به چهل سال در بیابان متحمل حرکات ایشان می‌بود. ¹⁹ و هفت طایفه را در زمین کنعان هلاک کرده، زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه سال. ²⁰ و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموئیل نبی. ²¹ و از آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاؤل بن قیس را از سبط بنیامین تا چهل سال به ایشان داد. ²² پس او را از میان برداشته، داود را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد که: داود بن یسسی را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده من عمل خواهد کرد. ²³ و از ذریت او خدا برحسب وعده، برای اسرائیل نجات‌دهنده‌ای، یعنی عیسی را آورد، ²⁴ چون یحیی پیش از آمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمید توبه موعظه نموده بود. ²⁵ پس چون یحیی دوره خود را به پایان برد، گفت: مرا که می‌پندارید؟ من او نیستم، لکن اینک، بعد از من کسی می‌آید که لایق گشادن نعلین او نام.

²⁶ ای برادران عزیز و ابنای آل ابراهیم و هرکه از شما خداترس باشد، مرا شما را کلام این نجات فرستاده شد. ²⁷ زیرا سکنه اورشلیم و رؤسای ایشان، چونکه نه او را شناختند و نه آوازهای انبیا را که هر سبت خوانده می‌شود، بر وی فتوی دادند و آنها را به اتمام رسانیدند. ²⁸ و هر چند هیچ علت قتل در وی نیافتند، از پیلاتس خواهش کردند که او کشته شود. ²⁹ پس چون آنچه را که درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را از صلیب پایین آورده، به قبر سپردند. ³⁰ لکن خدا او را از مردگان برخیزانید. ³¹ و او روزهای بسیار ظاهر شد بر آنانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می‌باشند. ³² پس ما به شما بشارت می‌دهیم، بدان وعده‌ای که به پدران ما داده شد، ³³ که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می‌باشیم وفا کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زبور دوم مکتوب است که: تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم. ³⁴ و در آنکه او را از مردگان

اُزْبَعِينَ سَنَةً اِخْتَمَلَ عَوَائِدُهُمْ فِي الْبَرَّةِ. ¹⁹ ثُمَّ اَهْلَكَ سَعِ اَمَمٌ فِي اَرْضِ كَنْعَانَ وَقَسَمَ لَهُمْ اَرْضَهُمْ بِالْفَرْعَةِ. ²⁰ وَبَعَدَ ذَلِكَ فِي تَحْوِ اَرْبَعِيَّةٍ وَخَمْسِينَ سَنَةً اَعْطَاهُمْ قُصَاةً حَتَّى صَمُوئِيلَ النَّبِيِّ. ²¹ وَمِنْ ثَمَّ طَلَبُوا مَلِكًا، فَأَعْطَاهُمُ اللّٰهُ شَاوُلَ بَنَ قَيْسٍ، رَجُلًا مِنْ سِبْطِ بَنِيَامِينَ، اَرْبَعِينَ سَنَةً. ²² ثُمَّ عَزَلَهُ وَاَقَامَ لَهُمْ دَاوُدَ مَلِكًا الَّذِي شَهِدَ لَهُ اَيْضًا اِذْ قَالَ: "وَجَدْتُ دَاوُدَ بَنَ يَسَّى رَجُلًا حَسَبَ قَلْبِي الَّذِي سَيَصْنَعُ كُلَّ مَشِيئَتِي". ²³ مِنْ تَسْلِ هَذَا، حَسَبَ الْوَعْدِ، اَقَامَ اللّٰهُ لِاسْرَائِيلَ مُخْلَصًا يَسُوعَ، ²⁴ اِذْ سَبَقَ يُوْحَنَّا فَكَّرَرَ قَبْلَ مَجِيئِهِ بِعَمُودِيَّةِ التَّوْبَةِ لِجَمِيعِ شَعْبِ اسْرَائِيلَ. ²⁵ وَلَمَّا صَارَ يُوْحَنَّا يُكْمِلُ سَعْيَهُ جَعَلَ يَقُولُ: مَنْ يَطْلُبُونَ اَنِّي اَنَا؟ لَسْتُ اَنَا اِيَّاهُ، لَكِنْ هُوَذَا يَأْتِي بَعْدِي الَّذِي لَسْتُ مُسْتَحِقًّا اَنْ اُحِلَّ جِذَاءَ قَدَمَيْهِ.

²⁶ اِنَّهَا الرِّجَالُ الْاِخْوَةُ، بَنِي جَنْسِ اِبْرَاهِيْمَ، وَالَّذِينَ يَتَّبِعُوكُمُ اللّٰهَ، اِلَيْكُمْ اُرْسِلَتْ كَلِمَةُ هَذَا الْخَلَّاصِ. ²⁷ لِأَنَّ السَّاكِنِينَ فِي اُورُشَلِيمَ، وَرُؤَسَاءَهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا هَذَا، وَاقْوَالُ الْأَنْبِيَاءِ الَّتِي تُقْرَأُ كُلِّ سَبْتٍ تَمِّمُوهَا اِذْ حَكَمُوا عَلَيْهِ. ²⁸ وَنَعَمْ اَنْتُمْ لَمْ يَجِدُوا عَلَةً وَاجِدَةً لِلْمَوْتِ طَلَبُوا مِنْ بِيلاطُسَ اَنْ يُقْتَلَ. ²⁹ وَلَمَّا تَمَّمُوا كُلَّ مَا كُتِبَ عَنْهُ اُنْزِلُوهُ عَنْ الْحَشِيَّةِ وَوَضَعُوهُ فِي قَبْرِ. ³⁰ وَلَكِنَّ اللّٰهَ اَقَامَهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ، ³¹ وَظَهَرَ اَبَّامًا كَثِيرَةً لِلَّذِينَ صَعِدُوا مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ اِلَى اُورُشَلِيمَ، الَّذِينَ هُمْ شُهِودُهُ عِنْدَ الشَّعْبِ. ³² وَنَحْنُ نُبَشِّرُكُمْ بِالْمَوْعِدِ الَّذِي صَارَ لَنَاثًا. ³³ إِنَّ اللّٰهَ قَدْ اكْمَلَ هَذَا لَنَا نَحْنُ، اَوْلَادُهُمْ، اِذْ اَقَامَ يَسُوعَ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ اَيْضًا فِي الْمَزْمُورِ الثَّانِي: "اَنْتَ اَيْنِي، اَنَا الْيَوْمَ وَلَذَلِكَ". ³⁴ اِنَّهُ اَقَامَهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ غَيْرَ عَتِيدٍ اَنْ يَعُودَ اَيْضًا اِلَى فَسَادٍ فَهَكَذَا قَالَ: "اِنِّي سَأَعْطِيكُمْ مَرَاجِمَ دَاوُدَ الصَّادِقَةَ". ³⁵ وَلِذَلِكَ قَالَ اَيْضًا فِي مَزْمُورٍ آخَرَ: "لَنْ تَدَعَ قُدُّوسُكَ بَرَى فِسَادًا". ³⁶ لِأَنَّ دَاوُدَ، بَعْدَ مَا حَدَمَ جِلَّةَ يَمْشُورَةَ اللّٰهِ، رَفَدَ وَانْصَمَّ اِلَى آتَائِهِ وَرَأَى فِسَادًا. ³⁷ وَأَمَّا الَّذِي اَقَامَهُ اللّٰهَ فَلَمْ يَرِ فِسَادًا. ³⁸ فَلَيْكُنْ مَعْلُومًا عِنْدَكُمْ، اِنَّهَا الرِّجَالُ الْاِخْوَةُ، اَنْتُمْ يَهَذَا يَتَذَكَّرُ لَكُمْ بِغُفْرَانِ الْخَطَايَا، ³⁹ وَبِهَذَا يَتَبَرَّرُ كُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ مِنْ كُلِّ مَا لَمْ تَهَيِّدُوا اَنْ تَتَبَرَّرُوا مِنْهُ بِثَامُوسِ مُوسَى. ⁴⁰ فَانْظُرُوا لَيْلًا يَأْتِي عَلَيْكُمْ مَا قِيلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ: ⁴¹ "اَنْظُرُوا، اِنَّهَا الْمُتَهَابُونَ، وَتَعَجَّبُوا وَاهْلِكُوا لِأَنِّي عَمَلًا اَعْمَلُ فِي آيَاتِي، عَمَلًا لَا يُضَدُّونَ اِنْ اَخْبَرَكُمْ اَحَدٌ بِهِ". ⁴² وَبَعْدَمَا خَرَجَ الْيَهُودُ مِنَ الْمَجْمَعِ جَعَلَ الْأَمَمُ يَطْلُبُونَ

إِلَيْهِمَا أَنْ يُكَلِّمَاهُمْ بِهَذَا الْكَلَامِ فِي السَّبْتِ الْقَادِمِ.⁴³ وَلَمَّا انْقَضَتْ الْجَمَاعَةُ تَبَعَ كَثِيرُونَ مِنَ الْيَهُودِ وَالذُّخَلَاءِ الْمُتَعَبِّدِينَ بُولُسَ وَبَرْنَابَا الَّذِينَ كَانَا يُكَلِّمَانِهِمْ وَيُفْعِلَانِهِمْ أَنْ يَسْبُحُوا فِي نِعْمَةِ اللَّهِ.⁴⁴ وَفِي السَّبْتِ التَّالِي اجْتَمَعَتْ كُلُّ الْمَدِينَةِ بِقُرْبَى لِسَمْعِ كَلِمَةِ اللَّهِ.⁴⁵ فَلَمَّا رَأَى الْيَهُودُ الْجُمُوعَ امْتَلَأُوا غَيْرَةً وَجَعَلُوا يُقَاوِمُونَ مَا قَالَهُ بُولُسُ مُتَأَمِّصِينَ وَمُجَدِّفِينَ.⁴⁶ فَجَاهَرَ بُولُسُ وَبَرْنَابَا وَقَالَا: كَأَن يَجِبُ أَنْ نُكَلِّمُوا أَنْتُمْ أَوَّلًا بِكَلِمَةِ اللَّهِ وَلَكِنْ إِذْ دَفَعْتُمُوهُمَا عَنْكُمْ وَحَكَمْتُمْ أَنْتُمْ غَيْرَ مُسْتَجِيبِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ هُوَذَا تَتَوَجَّهُ إِلَى الْأَمَمِ.⁴⁷ لَأَنْ هَكَذَا أَوْصَانَا الرَّبُّ: "قَدْ أَقْمَنْكَ نُورًا لِلْأَهْمِ لِتَكُونَ أَنْتَ خَلَاصًا إِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ".⁴⁸ فَلَمَّا سَمِعَ الْأَمَمُ ذَلِكَ كَانُوا يَقَرُّحُونَ وَيُمَجِّدُونَ كَلِمَةَ الرَّبِّ، وَأَمَّنَ جَمِيعُ الَّذِينَ كَانُوا مُعْتَبِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ.⁴⁹ وَانْتَشَرَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ فِي كُلِّ الْكُورَةِ.⁵⁰ وَلَكِنَّ الْيَهُودَ حَرَّكُوا النِّسَاءَ الْمُتَعَبِّدَاتِ الشَّرِيفَاتِ وَوُجُوهَ الْمَدِينَةِ وَأَتَاوْا اضْطِهَادًا عَلَى بُولُسَ وَبَرْنَابَا وَأَخْرَجُوهُمَا مِنْ تَحْوِمِهِمْ.⁵¹ أَمَّا هُمَا فَتَقَفَا غُبَارَ أَرْجُلِهِمَا عَلَيْهِمْ وَأَتَيَا إِلَى إِيقُونِيَّةَ.⁵² وَأَمَّا التَّلَامِيذُ فَكَانُوا يَمْتَلِئُونَ مِنَ الْفَرَحِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ.

برخیزانید تا دیگر هرگز راجع به فساد نشود چنین گفت که: به برکات قدّوس و امین داود برای شما وفا خواهم کرد.³⁵ بنابراین در جایی دیگر نیز می‌گوید: تو قدّوس خود را نخواستی گذاشت که فساد را ببند.³⁶ زیرا که داود چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، بخفت و به پدران خود ملحق شده، فساد را دید.³⁷ لیکن آن کس که خدا او را برانگیخت، فساد را ندید.³⁸ پس ای برادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساطت او به شما از آمرزش گناهان اعلام می‌شود.³⁹ و به وسیله او هر که ایمان آورد، عادل شمرده می‌شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید.⁴⁰ پس احتیاط کنید، مبادا آنچه در صحف انبیا مکتوب است، بر شما واقع شود.⁴¹ که، ای حقیرشمارندگان، ملاحظه کنید و تعجب نمایید و هلاک شوید زیرا که من عملی را در ایّام شما پدید آورم، عملی که هر چند کسی شما را از آن اعلام نماید، تصدیق نخواهید کرد.

⁴² پس چون از کنیسه بیرون می‌رفتند، خواهش نمودند که در سبّت آینده هم این سخنان را بدیشان بازگویند.⁴³ و چون اهل کنیسه متفرّق شدند، بسیاری از یهودیان و جدیدانِ خداپرست از عقب پولس و برنابا افتادند؛ و آن دو نفر به ایشان سخن گفته، ترغیب می‌نمودند که به فیض خدا ثابت باشید.⁴⁴ اما در سبّت دیگر قریب به تمامی شهر فراهم شدند تا کلام خدا را بشنوند.⁴⁵ ولی چون یهود ازدحام خلق را دیدند، از حسد پر گشتند و کفر گفته، با سخنان پولس مخالفت کردند.⁴⁶ آنگاه پولس و برنابا دلیر شده، گفتند: واجب بود کلام خدا نخست به شما القا شود، لیکن چون آن را ردّ کردید و خود را ناشایسته حیات جاودانی شمردید، همانا به سوی امّت‌ها توجّه نمایم.⁴⁷ زیرا خداوند به ما چنین امر فرمود که: تو را نور امّت‌ها ساختم تا الی اقصادی زمین منشأ نجات باشی.⁴⁸ چون امّت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند.⁴⁹ و کلام خدا در تمام آن نواحی منتشر گشت.⁵⁰ اما یهودیان چند زن دیندار و متشخص و اکابر شهر را بشوراندند و ایشان را به زحمت رسانیدن بر پولس و برنابا تحریض نموده، ایشان را از حدود خود بیرون کردند.⁵¹ و ایشان خاک پایهای خود را

بر ایشان افشانده، به ایقونیه آمدند.⁵² و شاگردان پر از
خوشی و روح القدس گردیدند.